

หวานเป็นลม

โดย..เจ้าปลาน้อย

บทนำ

มีการเคลื่อนไหวน้อยๆ ภายใต้อุปกรณ์ที่ปิดสนิททั้งสองข้างก่อนที่คนบนเตียงจะค่อยๆ ลืมตาขึ้น ดวงตาดำขลับจ้องมองเพดานในความมืดสลัวขณะเรียบเรียงความคิดทั้งที่ศีรษะยังหนักอึ้งอยู่ จำได้ว่าหล่อนขับรถหลงทาง หล่อนเปียกปอนไปทั้งตัว แต่หล่อนกลับถึงบ้านได้โดยสวัสดิภาพ สายตาแลกวาดไปรอบๆ พบว่าหล่อนกำลังนอนอยู่บนเตียงของตัวเองแล้ว หญิงสาวขยับตัวเพื่อคลายความเมื่อยขบ พลันก็เบิกตาโพลงเมื่อรู้สึกได้ว่าภายใต้อุปกรณ์นี้ หล่อนมีเพียงผ้าขนหนูนุ่มๆ คลุมทับเรือนกาย ไม่มีเสื้อผ้าติดตัวเลยแม้แต่ชิ้นเดียว!

พระเจ้า! หล่อนกำลังนอนเปลือยเปล่า! ...เกลี้ยกล่อมหมดจด!...

หัวใจพลันพลิกคว่ำไปสามตลบ ตกวบลงมายังท้อง กระดอนไปยังหน้าแข้ง กระเด็นต่อไปยังตาตุ่ม แล้วเต้นรัวไม่เป็นลำดับด้วยความตกใจ

คุณพระ...นี่มันเกิดอะไรขึ้น หล่อนจำได้ว่าหล่อนกลับถึงบ้านโดยสวัสดิภาพแล้วนี่นา ทำไม...ทำไมถึงมานอนอยู่บนเตียงในสภาพนี้ได้

แม้ว่าทุกเส้นสายในร่างกายจะพากันอ่อนเปลี้ยสิ้นเรี่ยวแรงและ

หวานเป็นลม ขมเป็นรัก

10

ออกอาการประท้วงกับแค่การขยับเล็กน้อย กระนั้นหญิงสาวก็ยังลุก
พรวดขึ้นนั่ง สองมือกระชับผ้าห่มที่คลุมกายไว้แน่น สอดสายสายตามอง
ไปรอบห้องหน้าต่างตาคืบ

บทที่ ๗

ท่ามกลางบรรยากาศในร้านอาหารที่ไม่หรูหราไปและไม่ติดดินจนเกินไป ทำให้แขกที่พากันมากินข้าวต่างพูดคุยกันออกรสชาติได้อย่างไม่ต้องเกรงใจใคร และแน่นอน กลุ่มลูกค้ำขาประจำที่นัดเพื่อนมาแล้วต้องเฝ้าที่กินไม่พินใครเลยนอกจากกลุ่มของหนูเอ๋ย นิธิกานต์ สิริกัญจน์ที่กำลังเป็นขวัญใจของเพื่อนๆ ในขณะนี้

"เฮ้ยหนูเอ๋ย โฆษณายาสระผมตัวที่แกล่เล่นมันทำให้ผมสวยเป็นเงาได้จริงรีเป่านะ ทำไมฉันมองผมแกล่แล้วไม่เห็นเงาเลย"

"ช่วยแยกแยะความจริงกับโฆษณาให้ออกได้ไหมล่ะ ไม่ถึงสิบห้าวิด้วยซ้ำ ฉันฉันก็เงางมอย่างนั้น เชื่อกโฆษณาก็บ้าแล้ว"

นิธิกานต์หรือที่เพื่อนๆ เรียกว่าหนูเอ๋ย...สาวสวยรวยเสน่ห์และเป็นจุดสนใจของเพื่อนเสมอยามมีเธอร่วมวงเมาท์ ส่วนมากหัวข้อในการเมาท์จะไม่พินงานโฆษณาหรือไม่ก็เรื่องว่ามีหนุ่มหน้าใหม่มาจีบ ด้วยเพราะหน้าตาที่มองยังไงก็ดูดี ไม่ว่าจะมุมซ้ายมุมขวา หรือแม้แต่ตะแคงมองเธอก็ยังดูงดงามราวกับนางเอกในละครได้เลยทีเดียว ด้วยเพราะ

ใบหน้าที่หมดจดเหมือนถูกแต่งแต้มมาอย่างดี ผิวขาวละเอียดแม้จะดูแลบ้างไม่ดูแลบ้าง ปากนิดจมูกน้อยจนเพื่อน ๆ ไม่กล้าเดินด้วยเพราะถูกเจ้าตัวตึงดูตูดความสนใจเป็นจุดเดียว

"แล้วค่าตัวนี่เยอะรีเปล่านะ อิจฉาแกจ้ง แคไปสะบัดผมสองสามทีก็ได้เงินใช้แล้ว ดูฉันสิ สะบัดจนหัวจะหลุดยังไม่ได้เงินสักบาท แถมรังแคยังกระเด็นไปเผื่อคนข้างๆ แล้วด้วย"

เพื่อนในกลุ่มพูดอย่างอิจฉา หนูเอ้ยเลยได้แต่หัวเราะเหมือนตัวร้าย ในละครช่องเจ็ดตอนเช้าวันเสาร์อาทิตย์ที่แม้จะมีเหตุผลหรือไม่มีก็หัวเราะเอาไว้ก่อน

"มันฟลุค"

"แล้วพี่เคนล่ะเป็นเรื่องฟลุคด้วยหรือเปล่า"

"อันนั้นความลับ"

พอพูดถึงชื่อใครอีกคนขึ้นมา ใบหน้าของหนูเอ้ยก็เกิดแดงประหนึ่งถูกเลือดหมาวัดสาด

"แหม ตายยากจริง ฟุดปั๊บก็มาเลย ฮิ้ววววว"

ชายหนุ่มที่ถูกเอ้ยถึงทำหน้าที่เหวดด้วยความแปลกใจกับรอยยิ้มเจ้าเล่ห์ของบรรดาเพื่อนๆ แฟนสาว คณศร์ สัตยเทวินทร์หรือพี่เคนมองไปยังหนูเอ้ยด้วยความง มีเพียงใบหน้าสีชมพูนั้นที่ขยิบตาให้แต่ไม่พูดอะไรทั้งสิ้น เป็นอันรู้กันว่าเธอถูกแซวอีกแล้ว

เป็นเรื่องปกติไปแล้วสำหรับเรื่องถูกแซว เพราะไม่ว่าจะกลุ่มเพื่อนนักเรียนเก่าของตัวเองหรือของหนูเอ้ยต่างพูดถึงความเหมาะสมของพวกเขาอยู่ไม่ขาด ความหมั่นได้บวกความยินดีทำให้ทั้งสองถูกแซวตลอดเวลา เพราะทั้งเขาและเธอต่างเป็นที่หมายปองของบรรดาแมลงหวี่แมลงวันแต่กลับมากบกันเอง นั่นยิ่งเป็นเรื่องที่ทำเอาหัวใจหนุ่มน้อยสาวน้อยทั้งหลายถึงกับหักดั่งเปาะ!

"กำลังคุยอะไรกันอยู่ ดูท่าทางน่าสนุกเชียว"

"ก็มันแต่แซวเรื่องอัยกับพีเคนนะดิ ยัยพวกนี้มันอะไรหนักหนาที่ไม่รู้"
บรรดาซาเมาท์ทั้งหลายพอได้ยินอย่างนั้นก็ส่งเสียงแซวเป็นว่าเล่น
"ก็แหม...มันน่าอิจฉาทาร้อนเหลือเกิน คนหนึ่งก็หล่อเหมือนหม้อ
แม่น้ำคนหนึ่งก็งามราวกับยามหน้าหมู่บ้านฉัน เป็นถึงนางแบบถ่าย
โฆษณา อ๊ะ! พีเคนได้ดูโฆษณาตัวใหม่ของหนูอัยมันหรือยัง"
หนูอัยที่ได้ยินอย่างนั้นอยากจะทำอะไรที่ตักตัมย่ำก้างขวางเพื่อน
สวยราวยามหน้าหมู่บ้านมันแปลว่าอะไรอะ!

"ดูแล้ว สวยดี"

"ระวังๆ ไว้กี้ตึ๋น...นี่มันแค่เล่นโฆษณา เกิดวันไหนมันโชคดียื่นมา
ผู้กำกับมาติดต่อมันไปถ่ายละคร แล้วคนในวงการหน้าตาดีๆ ทั้งนั้น
พีเคนจะโดน ม.ค.ป.ด."

ทันทีที่ซาเมาท์แซวจบ หน้าของเคนก็เปลี่ยนเป็นเครียดขึ้นมาทันที
และหนูอัยเองที่รู้ว่านี่เป็นจุดอ่อนที่สุดของเขารีบเอามือตีเพื่อนให้หยุดพูด

"อู๊ย! เค้าพูดอะไรผิดไปหรือตัว"

"ผิดมากขนาดฉันอาจตายได้เลยเมื่อกลับนะ!!"

และทันทีที่งานจบได้เวลากลับบ้าน พอขึ้นรถเท่านั้น หนูอัยก็นั่ง
ตัวสั่นเหมือนผมที่เพิ่งยึดจากร้านไม่มีผิด ตอนนีแฟนของเธอกำลัง
ทำหน้าที่เครียด บรรยากาศมาคุเริ่มแทรกเข้ามาในรถญี่ปุ่นคันงามนี้เสีย
แล้ว

"ก็อกๆ มีใครอยู่ไหมอัย"

"..."

"จะไม่คุยกับอัยเลยหรือ ก็อกๆ"

"..."

นั่นไง...เขาจนเธอเข้าแล้วจริงๆ ฮือๆ นี่เธอทำอะไรผิด แม้แต่
ตัวเองยังไม่เข้าใจด้วยซ้ำ แล้วดูอิตาแฟนทำกับเธอสิ! เดี่ยวบ๊อดเหนียว

ตกรถเลย

"จะไม่พูดใช่ไหม ถ้าไม่พูดก็จะลงจากรถแล้ว ฮี!!"

ความอดทนที่มีอยู่จำกัดซึ่งเป็นคุณสมบัติของสาวสวยทุกคนเกิดขึ้นในทันที อารมณ์งอนนั้นล้นปรี่ขึ้นมาถึงล้นไถ่จนถึงขั้นเตรียมตัวจะลงจากรถ แต่ก็ถูกมือแข็งแรงรั้งเอาไว้ก่อน

"จะไปไหน"

"แล้วจะให้เอ่ยพูดคนเดียวหรือไง คนนะไม่ใช่ลำโพง จะได้สักแต่พูดๆ เป็นบ้าเป็นบอ นะ"

"ก็พี่คิดมากนี่"

ในที่สุดเคนก็ยอมเอ่ยปากออกมาทำให้คนงอนอยู่หันขวับมาอย่างเอาเรื่อง

"ถ้าเดาไม่ผิดก็คงเป็นเรื่องที่บรรดาเพื่อนๆ ขาเม้าท์นั้นพูดเรื่องผู้ชายในวงการละสิ"

"..."

"พูดกันมาก็ครั้งแล้วว่ามันไม่มีทางเป็นไปได้ คบกันมาจะครบปีแล้วยังไม่ไว้ใจกันอีก หน้าอย่างกับแม่ค้าปลาทุอย่างเอ๊ย พระเอกที่ไหนเขาจะเอา!!"

"หนูเอ๋ยก็รู้ว่าพี่เป็นคนคิดมาก... พี่พยายามจะไม่อารมณ์เสียแล้วนะ แต่พอคิดว่าการเข้าวงการของหนูเอ๋ยกำลังจะทำให้เราห่างกันหรือเปล่า มันก็อดเป็นบ้าไม่ได้"

"แค่ไปสะบัดผมน้ำกลัองสามสี่ทีเนี่ย เขาไม่ได้เรียกว่าเข้าวงการนะพี่เคน!"

"เอาเป็นว่าพี่ขอโทษ"

"ขอโทษแล้วต้องทำยังไง"

เคนยื่นหน้ามาหาแต่โดยดี และการลงโทษของเธอในครั้งนี้ช่างร้ายแรง คราวนี้เธอไม่โง่จริงๆ คิดอยากจะตบสักทีสองที แต่สิ่งที่เธอ

ทำนั่นน่ากลัวยิ่งนัก

จ๊ีบ!

"โอเค ลงโทษเสร็จแล้ว กลับบ้านได้ ห้ามทำอีก ถ้าคราวหน้าโกรธ เอ๊ยจะหอมสองที"

"งั้นทำเยอะๆ อีๆ"

ด้วยความที่ทั้งเคนและหนูเอ๊ยเป็นคนมองโลกในแง่ดีทั้งคู่ ทำให้เวลาทะเลาะกันจะดูเบาบางกว่าคู่ของคนทั่วไป ถ้าคู่อื่นอาจจะมีตบตีกัน แต่คู่ของเธอทำอย่างมากสุดแค่ตีตมะกอกหรือไม้ก่อดินหน้าผากไม่ว่าจะเรื่องใหญ่โตแค่ไหน

หญิงสาวนึกถึงวิธีการลงโทษของตัวเองแล้วก็แอบลอบข่มตอมองออกไปนอกกระจกโดยที่แฟนหนุ่มไม่รู้ คงไม่มีคู่ไหนที่ลงโทษได้น่ารักเท่าคู่ของเธออีกแล้ว คิดได้อย่างนั้นก็หันไปมองหน้าชายหนุ่มที่กำลังมองถนนหนทางอย่างตั้งใจเต็มที่ แขนเสื้อที่ถลกขึ้นมาทำให้เห็นนาฬิการาคาแพงนั้น ยิ่งเสริมให้เขาดูแมนและมีเสน่ห์มากกว่าคนไหนๆ ที่เธอเคยรู้จัก ผมซอยสไลด์สีน้ำตาลอ่อนส่งให้ใบหน้าที่ขาวอยู่แล้วขาวขึ้นกว่าเดิม ริมฝีปากบางเม้มเข้าหากันเวลาตั้งใจขับรถ (ตั้งใจมากไปไหมคะคุณชาย) เขามีเสน่ห์ตรงนี้ล่ะ เวลาตั้งใจทำอะไรสักอย่างมักทำให้เธอใจเต้นแรงเสมอ และคราวนี้ก็เช่นกัน

"มองอะไรหนูเอ๊ย คาดเข็มขัดหรือยัง"

"กำลังมองหน้าสุดหล่อตอนขับรถ"

"อย่า... เดี่ยวเขินนะตัวเอง"

"อย่ามาทำน่ารักนะตัวเอง เดี่ยวรักตายเลย"

เคนหัวเราะแฟนสาวก่อนจะเปลี่ยนเรื่องพูด เพราะดูเธออาจจะหาเรื่องแกล้งเขาให้เสียสมาธิในการขับรถอีกแล้ว (ใช้คำว่าอีกแล้วเพราะเธอแกล้งทุกครั้งเวลานั่งรถมาด้วยกัน)

"แล้วนี่อยากไปไหนต่อ"

"เอ...อยากไปไหนดีน้ำ เอเอ..."

หญิงสาวใช้หัวสมองในการคิดอย่างหนักว่าจะแก้งหาเรื่องเขา
ยังไงดี ก่อนจะมีให้ตัวเองอย่างผู้มีชัย รับรอง ถึงกับซื่อคตาดั้งตัวแข็ง
เป็นหินเลยทีเดียวนะ อูอะฮ่าๆ

"รู้แล้วๆ ละตัวเอง"

"ไปไหนจะคนดี"

"ไปโรงแรมมานรุตกัน"

เอ๊ยด!!! พลัก!

"แว๊ก"

ใบหน้าของหญิงสาวที่ร้องจะไปมานรุตแนบกับกระจกหน้ารถ
เหมือนถูกอัดก็อปปีเลยทีเดียวนะ เคนตกใจกับท่าที่เหมือนจิ้งจกของแฟนสาว
ก่อนจะรีบแกะคุณเธอให้ออกมานั่งที่เบาะปกติ แล้วหัวเราะจนอยาก
จะขาดใจตายไปเลย

"ไปทำแผลที่จุ่มก่อนเถอะนะ ถ้าคาดเข็มขัดตั้งแต่แรกอย่างที่บอก
ปานนี้เราคงได้เข้ามานรุตกันไปแล้วละ ใ้หนูเอ๊ยบ้า ฮ่าๆๆ"

"เฮอะ"

แล้วผลของการกระทำในการอยากแก้งแฟนหนุ่มทำให้เธอถึงกับ
เลือดสาดจุ่มเพราะการเบรคของเขาเลยทีเดียวนะ ฮือๆๆ

หลังจากรถญี่ปุ่นคันงามเทียบท่าจอดที่หน้าบ้านแล้ว หญิงสาว
ไม่รอช้า รีบชวนแฟนหนุ่มเข้าบ้านทันที

"เข้าไปก่อนไหม เดี่ยวหาว่ามาส่งแล้วเอ๊ยไม่มีมารยาทชวนเข้าไป"

"ไม่เอาดีกว่า เดี่ยวคุณตากับคุณยายเห็นแผลหนูเอ๊ยแล้วพี่จะตอบ
ไม่ถูก"

"ไอ้ย กลัวอะไร เขาไม่ทำอะไรหรอก แค่น้ำแล้วเอาซี้หมาปาหัว
เท่านั้นเอง"